

Brezilya'ya gelirken yolda bozulan akü şarj cihazımızı (redresörümüzü) maalesef tamir ettiremedik. Redresör çalışır duruma gelmedi, ama onu sayesinde Salvador Bahia'nın görülmeye değer yerlerinin birçoğunu görme şansı bulduk. Elektronik malzeme satan ve tamir eden dükkânlar şehrin Peleourinho adlı tarihi bölgesindeki ara sokaklarda konuşlanmış.

Koltuğumuzun altında redresör bu sokaklar boyunca tamirci ararken, tarihi meydanlarda konserler veren sokak orkestralarının, çatılarında otlar bitmiş asırlık kiliselerin, kiloyla yemek satan lokantaların, ayakta birer tek atılan koltuk meyhanelerinin önünden geçtik. Dans, müzik, tarih ve küf kokan sokakları arşınladık. Ancak gittiğimiz ne Protel, ne de Electrônica Jireh adlı dükkânlarda redresörümüzün derdine çare bulunabildi. Brezilya'nın en büyük şehri, 20 milyon kişinin yaşadığı Sao Paulo'dan, hep yarın, gelmesi beklenen parça da günlerce gelmeyince pes ettik ve çalışmayan redresörümüzle birlikte tekneye dönüp demirimizi aldık.

On üç mil ilerideki Itaparica Adası'nda demirli olan Betame katamaranın yanına demirledik. Mustafa Aksoy'un İstanbul'dan getirdiği siparişlerimizi; Hakan ve Sophie Öge'nin çok iyi yazılmış kitabını, Ayça Kirişçioğlu'nun Yol adlı kitabını, rakılarımızı, kahvemizi ve fındığımızıFD aldık. Sahildeki lokantada Brezilya yemekleri yedik. Buraya yerleşmiş bir başka Türk'le, ünlü Brezilyalı yazar Amado'nun bir kitabını Portekizce'den Türkçe'ye çevirmiş Şehsuvar Adil'le tanıştık. Şehsuvar Adil'e Can Yayınları'ndan daha önce çıkan bir başka Amado çevirisinin, niçin Portekizce aslından değil de, Fransızca tercümesinden Türkçeye tercüme edilmiş olduğunu sordum. Kibarlık yaptı, yorumda bulunmadı.

Üç gün boyunca Betame'nin geniş salonunda dostluğa ve Türkçe konuşmaya doyduk. Aylin Clarmo'nun sevecenliğiyle içimiz sevgi doldu, kocası Göran'ın sakinliğiyle vücudumuz gevşedi. Zaman su gibi akıp geçti. Sabah akşam Mustafa Aksoy'un şakalarına güldük, bol zeytinyağlı domates salatasına ekmeklerimizi bandık. Üç gün sonra da arkalarından el saldık. Yalnız kalınca üzerimize bir hüznün çöktü.

İşte gene baş başa kaldık. Ben aylık dergi yazısına başladım. Sibel çevreyi keşfe çıkıp, bidonla sahildeki gençlik pınarından su taşıyor. Bu işler bitince yola çıkacağız.